

Mikrofonin er ekki til láns

til fólk, sum biðja um at sleppa framat og ekki vilja siga, hvat tey ætla at siga

Útvarpið hevur ta seinastu vikuna fingið fleiri ábreiðslur í bløðnum og á almennum fundi. Sagt verður m.a., at útvarpið bert hevur latið annan partin í neytamálum koma framat.

Sosialurinn hevur sett útvarpsstjóranum, Niels Juel Arge fyrisurningin: — Metur tú, at útvarpið hevur borið seg rætt at í hesum máli?

— Ja, tað meti eg avgjørt, sigur Niels Juel Arge. Tað er ikki óvanligt her hjá okkum og aðrastaðni, at tann almenni tíðindaberin, sum útvarp og eisini sjónvarp eru, ofta verða lögð undir at vera einstáttað, tá tilik

mál sum nú neytamálið stinga seg upp.

Lúsat at leggja eftir konuni

— Tað er prisurin, sum ein má rokna við sum leiðari av einum tilikum stovni — at tað verður lagt eftir einum, sigur Niels Juel Arge viðari. Men at tað so eisini verður lagt eftir konu míni, haldi eg vera ó lúsat.

— Hon má hava loyvi til at taka telefonina heima við hús og siga, at eg eri farin á trøðna at geva seyði mínum uttan at tað var neyðugt at sláa tað upp við stórar yvir-

skrift í landsins størsta blað, at hon skuldi piprast. Tað vildi aldrin falli okkum inn at ræðst Jákup Højgaard Simonsen, sigur Niels Juel Arge.

— Tað hevði kanska verið náttúrligt, um konan segði, at eg var ikki at hitta, tí eg eri jú annars altíð til arbeiðis og eri at hitta á mínum arbeiðs-plássni tá.

Mugu upplýsa og hava rættar upplýsingar

— Er talan um fleiri partar í hesum máli?

— Eg havi ongantið uppfatað hetta at vera nakrar partar í nøkrum máli. Eg havi bert gingið út frá tí, at vit mugu upplýsa og vit mugu hava rættar upplýsingar. Vit mugu greiða fólk frá, hví og hvat, ið fyriferst og greiða teimum frá, hvørja støðu landsstýrið hevur tikið. Her er m.a. talan um tað politiska, sum landsstýrismaðurin greiði frá og tað fakliga, sum landsdóralæknin tosaði um.

Sjálvandi mugu vit eisini gera lurtarunum greitt, hvussu lögtingssamtyktin skal skiljast. Her hevur tað jú vist seg, at fólk ikki eru á einum máli, hvussu samtyktin í lögtinginum skal skiljast. Har hildu vit tað tí vera mest hóskaði at fáa landsins fremsta jurist at koma við eini frageiðing um málið.

Loyalt endurgivið

— Vit hava loyalt endurgivið í okkara tíðindum, sigur Niels Juel Arge, tað, sum Jákup Højgaard Simonsen hevur havt at fara fram í málinum. Hann leggur aftrat, at her eisini er talan um at ein persónur roynir at sleppa uttan um lógina. Og nakad av tí fremsta hjá øllum útvarpum í vesturheiminum er at verja demokratið og beinanvegin at sláa til um nakar vil spenna bein fyri demokratiinum.

Havi ábyrgdina

Útvarpsstjórin visur tí á, at hann eisini hevur lagt hetta sum grund fyri sínum metingum í málinum.

— Vit kunnu ikki læna mikrofonina út til fólk, sum biðja um at sleppa framat, og ekki vilja fortelja mær, hvat tey ætla at siga, leggur Niels Juel aftrat. Hann visur á, at tað er skylda hansara at vita, hvat verður sagt í útvarpinum, tí hann sum útvarpsstjóri hevur ábyrgdina av hesum.

— Hevur Jákup Højgaard Simonsen vent sær til tín?

— Jákup H. Simonsen hevur ikki vent sær til mín um at sleppa at siga nakad. Harafurimóti hevur beigi hansara, Petur H. Simonsen biðið um at læna mikrofonina 5 til 10 minuttir, annaðhvørt til sín ella til mammu sína. Átlanin við hesum var at gera nakrar viðmerkingar til nakad av tí, sum sagt varð í miðvikuni.

Eg spurdi, sigur Niels Juel Arge, hvat tey ætlaðu at svara, men tað kundi eg ikki fáa at vita. Men eg skilti, at tað vóru atfinningar móti teirra gerðum og nú og øðrum gerðum, sum einki høvdu við hetta málið at gera.

Eg spurdi eisini um útvarpið hevði gjørt nakad skeivt imóti teimum. — Høvdu vit gjørt tað, so vóru vit altíð til reiðar at tosa um málið og rætta tað. Men eg fekk bert váttað, at vit als einki skeivt høvdu gjørt.

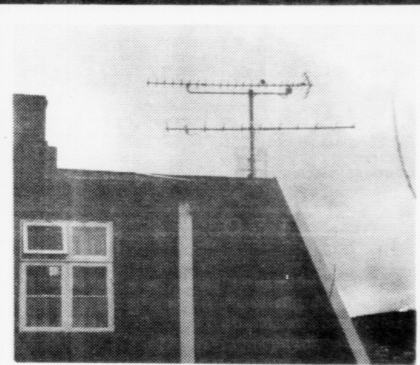
Ikki rætt at bera viðari tað, sum er ósatt

Tað er eingin grund til hjá útvarpinum at bera viðari tað, sum ikki er satt, heldur ikki frá teimum. Og vit koma jú altíð í ta støðu, tá vit skulu bera tíðindi, at vit mugu meta um, hvør av partunum tosar rætt. Eisini um landsstýrið tosar satt, ella um teir royna at brúka útvarpið í sínum lag. Her ansa vit eisini eftir, leggur útvarpsstjórin aftrat.

Hann sigur at enda: — Eg havi ikki bert fingið ábreiðslu frá fólkum, sum vilja hava neytini í land, men eg havi sanniliga eisini fingið ábreiðslu úr Tinganesi.

Tá ið báðir partar finnst at mær, taki eg taki eg tað sum eitt prógv um, at eg eri á rættari leið.

kring byggjarnar

Nær fær hesin sjónvarpseigarin fulla nyttu av antennu síni?

Sjónvarpsfelagið biðar í spenningi

Sjónvarpsfelagið hevði aðalfund mikukvöldið.

Formaðurin í felagnum, Karter Højgaard, sigur, at nú eru fólk við at verða ótolin og biða tí í spenningi eftir sendiloyvi frá Post- og Telegrafverkinum danska.

Tað gongur sjón fyrir søgn, at Post- og Telegrafverkið hevur langa tíð at avgreiða mál, og tí er sjónvarpsfelagið noytt at vera á kroppinum á verkinum av og á.

Formaðurin í felagnum sigur, at felagið kann einki gera, fyrr enn sendiloyvið er givið.

Men so skjótt sum sendiloyvið er fingið, fer felagið í holt við at fyrireika sendingar. Smávegis fyrireikingar kunnu gerast longu nú, so skjótari slepst í gongd, tá loyvi fæst.

Tað tekur ikki langa tíð at fáa sendaran til landið — bert nakrar fáar dagar.

Karter Højgaard leggur afturat, at so skjótt sum loyvið er fingið, fer felagið at kalla saman til ein eykaaðalfund og tá verður helst ein programnevnd vald millum limirnar.

Tað vóru um 100 fólk á fundinum. Nevndin varð afturvald.

Heildarveiðan vaks munandi

Tann føroyska heildarveiðan á øllum leiðum fyrir teir fyrstu 10 mánaðirnar í ár er størri enn bæði tey undanfarnu árini, visa hagtøl frá Veiðihagstalsstovuni.

Samlaða nøgðin av toski, hýsu, upsa, brosmu, longu og øðrum fiskasløgum er fyrir tíðarskeiðið janúar-oktober í ár 67353. Tá eru ísfiskalandingarnar uttanlands ikki við.

Veidán fyrir sama tíðarskeiðið í fjør var 61671 tons, meðan hon í 1976 var 51716 tons.

Hyggja vit at teimum einstøku fiskasløgum, so er toskaveiðan minkað við umleið 2000 tons. Úr 28527 tons í 1976 er hýsu-veiðin minkað við umleið 26516 tons. Nøgðin av hýsu er 14797 tons. Tað eru 300 tons fleiri enn í fjør, meðan nøgðin, vaks við knøppum 6000 tons frá 1976 til 1977.

Upsaveiðan er vaksin munandi. Úr 6708 tons í fjør upp í 14410 tons í ár. Veiðan eftir brosmu er minkað við um 1000 tons meðan longunøgðin er minkað við 300 tons meðan veiðan eftir øðrum fiskasløgum er vaksin við umleið 1000 tons upp í 5836 tons.

Meginparturin av veiðuni er veiddur undir Føroyum. Føroyska heildarveiðan undir Føroyum er 60942 Tað eru um 8000 tons fleiri enn sama tíðarskeiðið í fjør, meðan heildarveiðan í 1976 vaks úr 38798 upp í 52527 tons í 1977.

Veiðan av øðrum fiskasløgum er vaksin úr 3762 í fjør upp í 5651 tons í ár. Av hesum eru 563 tons veidd av kongafiski og 334 tons av blálongu.

Niels Juel bóndast sunnudag

Av tí at útvarpið ferð eftir ferð kemur við villleiðandi upplýsingum um Eggvirknið og neytamálið, havi eg ferð eftir ferð biðið teir rætta hetta, men einki hjálpir.

Ikki sleppa vit til mikrofonina uttan at teir frammanundan taka sær rætt til at klippa og sensurera tað, teir halda virkar ópositivt. Tosar ein leingi í telefon við teir, so taka teir bert tveir triggjar einkisigandi setningar burturúr.

Sjálvt um tað enn finnst 80 tons av fódri umborð og 50 tons standa eftir, ið ikki fingi innivist innanborða, so gevur útvarpið fólk ta fatan, at tað nærmast er hungur og hall umborð. Støðan er tann, at fyrir at neytini og kálvarnir skulu hava tað gott umborð á hesum jarnskipi, so hevur danski bóndin nýtt meginpartin av stráfóðrinum til undirlag undir neytini. Tað var ikki okkara ætlan at hava neytahald á Kollafirði, investerað milliónir og stoyta mjólk okkara uttanborða.

Sunnudagin ringdi eg til útvarpið og bað teir rætta hetta um hungur og hall, men teir vildu ikki vita av hesum og bóðu teir meg ringja til stjóran Niels Juel Arge, ið teir søgdu at vera heima.

Ringt varð so til Niels Juel, men linjan var sjálvandi bundin, útvarpið fekk óivað við at ávara, eg ringdi hvørt minutt uml. 10 minuttir. Tá so linjan varð greið kom helst konan til. Eg segði hvør eg var og at eg vildi tosa við stjóran. Konan gjørdist illa við, og tá hon hevði hugsað seg um, segði hon orðarætt: »Niels Juel er farin á trøðna, ella er hann úti!« Hesi vóru orðini, og er tað gott at útvarpsstjórin bóndast í stormi sunnudag og harvið ger sitt til at bjarga tí, ið bjargast kann innan føroyskt jarnbrúk.

Jákup Højgaard Simonsen

Lýsið i

sosialinum